

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA LUBLIN**

z dnia 2013 r.

w sprawie nadania nazw ulicom i rondu położonym w granicach administracyjnych miasta Lublin

Na podstawie art.18 ust.2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) – Rada Miasta Lublin uchwała, co następuje :

§ 1. 1. Ulicy oznaczonej nr 1 na załączniku graficznym stanowiącym integralną część uchwały, nadaje się nazwę : Braci Krausse.

2. Ulicy oznaczonej nr 2 na załączniku graficznym stanowiącym integralną część uchwały, nadaje się nazwę : Erazma Plewińskiego.

3. Ulicy oznaczonej nr 3 na załączniku graficznym stanowiącym integralną część uchwały, nadaje się nazwę : Wilhelma Hessa.

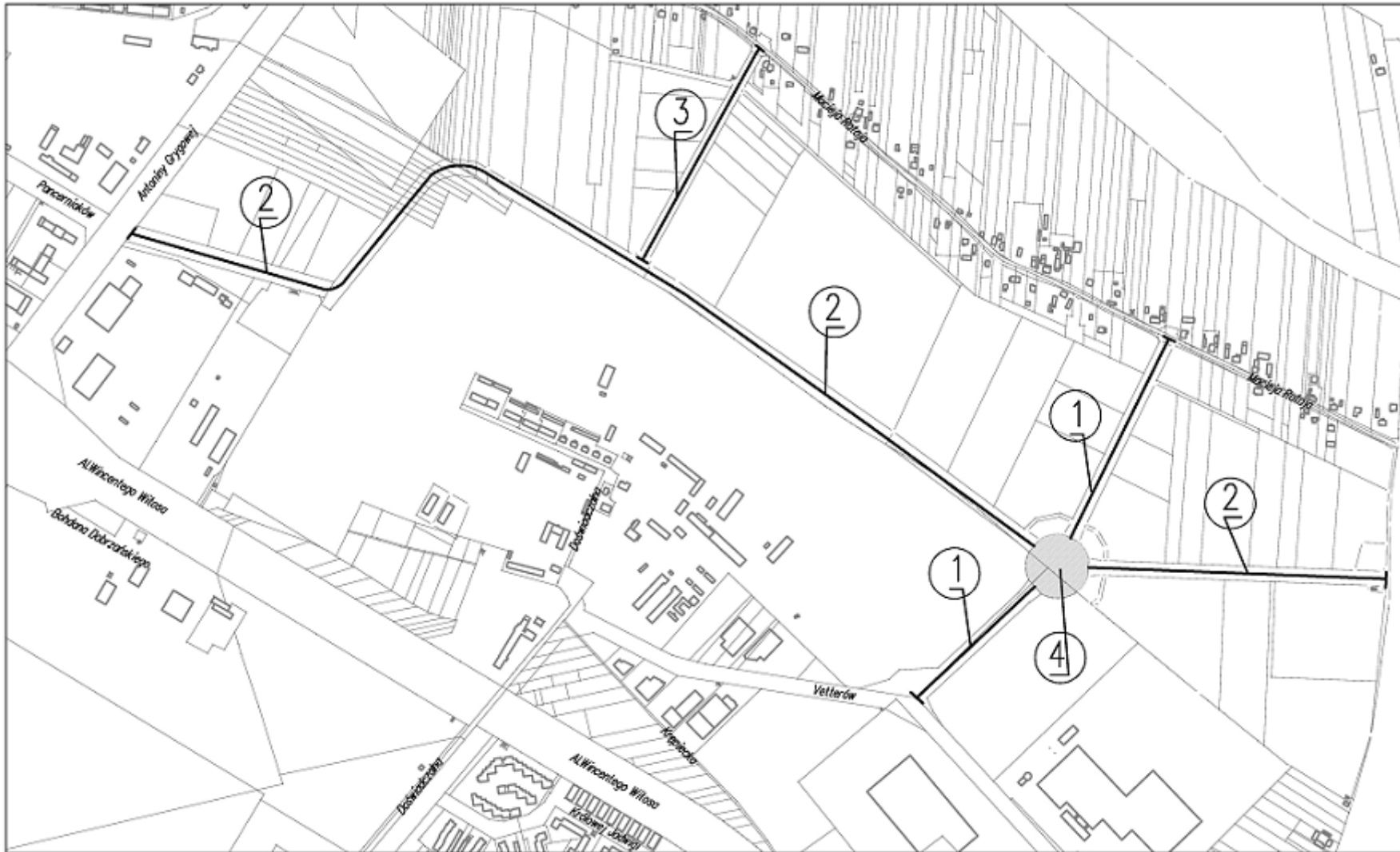
4. Rondu oznaczonego nr 4 na załączniku graficznym stanowiącym integralną część uchwały, nadaje się nazwę : Przemysłowców Lubelskich.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Lublin.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubelskiego.

Przewodniczący Rady Miasta
Lublin

Piotr Kowalczyk

Uzasadnienie

1. Bracia Krausse – Adolf i Henryk zapisali się na stałe w historii lubelskiego przemysłu. Domeną braci Krausse były młyny. W 1880 roku założyli na Tatarach nadzwyczaj nowoczesny, jak na owe lata młyn parowo-turbinowy, znany jako młyn Krauzego. Zbudowano wtedy nowy kanał, budowle spustowe, pobito nowe szpic-pale umacniające brzegi oraz zamontowano turbinę wodną o mocy 200 koni. Drugie pokolenie Krausse stale doskonaliło i modernizowało młyn wzniesiony w XIX wieku, wprowadzając elektryczność i transport samochodowy.

2. Plewiński Erazm (1832-1916) – ziemianin lubelski, filantrop, pozytywista, społecznik, entuzjasta i organizator oświaty rolniczej i rozwoju rolnictwa krajowego i przemysłu rolniczego. W 1897 roku został właścicielem Felina. Wspierał Lubelskie Towarzystwo Rolnicze i w 1913 roku przekazał Felin na własność tej organizacji, a było to 328 morgów i 240 prętów gruntu (około 184 ha), nadto zapisał 10 tysięcy rubli. Na terenie folwarku działała Szkoła Rolnicza, po upadku Lubelskiego Towarzystwa Rolniczego w 1934 roku, majątek po dawnym towarzystwie przejęła Lubelska Izba Rolnicza.

3. Hess Wilhelm (1848-1932) – przemysłowiec, z pochodzenia Czech. W wieku 15 lat w poszukiwaniu pracy wyjechał do Stanów Zjednoczonych. Tam jako robotnik podczas pracy w fabrykach w Buffalo i Chicago nauczył się mechaniki w zakresie produkcji wag. Po powrocie do Czech, nie widząc dla siebie większych możliwości działania postanowił w 1876 roku wyjechać do Kijowa, gdzie jednak nie dotarł. Po drodze zatrzymał się w Lublinie. Tu przy ul. Ruskiej uruchomił zakład, w którym początkowo naprawiał wagi, a później zaczął również ich produkcję. W 1878 roku zakupił plac przy ul. Lubartowskiej, gdzie w 1879 roku uruchomił fabrykę wag. Zakład prowadził pod firmą Fabryka Wag „W. Hess” w Lublinie. Dziesięć lat później fabryka zatrudniała już 30 robotników. W następnych latach Hess rozbudowywał i modernizował swój zakład. Znacznie został poszerzony asortyment wyrobów. W 1901 roku fabryka zatrudniała ok.340 robotników, produkując oprócz wag dziesiętnych, setnych i stołowych, także wagonowe, wozowe, bagażowe, ciężary i imadła. Wyroby sprzedawano nie tylko w Królestwie Polskim, ale w całej Rosji. Produkowane przez Hessa wagi były dobrej jakości, o czym świadczą wyróżnienia i medale na wielu wystawach rolniczo-przemysłowych. Fabryka posiadała także swoje filie w Berdyczowie, w Białymstoku, Smoleńsku. W 1913 roku zakład został przekształcony w Towarzystwo Akcyjne Fabryki Wag „W. Hess” w Lublinie. W czasie I wojny światowej z powodu braku robotników oraz trudności w zaopatrzeniu działalność zakładu została znacznie ograniczona, a później nawet przerwana. Wilhelm Hess przekazał swoje uprawnienia synowi a sam wrócił do Czech. Kryzys gospodarczy, konkurencja wyrobów zagranicznych oraz brak zamówień rządowych doprowadziły do upadku Towarzystwa w roku 1932. Fabrykę w drodze licytacji nabyli kupcy żydowscy z Warszawy.

4. Nazwanie ronda położonego na terenie Specjalnej Strefy Ekonomicznej imieniem Przemysłowców Lubelskich stanowi hołd i uznanie dla wszystkich przemysłowców lubelskich działających na rzecz i rozwój tego miasta zarówno w latach minionych jak i obecnie.